

Lorelei

Der er et sagn om klippen Lorelei som ligger ved Rhinen. I følge sagnet skulle en ung pige som var blevet svigtet af sin elskede, engang have kastet sig ud fra klippen. Siden har hendes ånd lokket søfarende i døden. Hun synger så smukt at skibe styrer direkte imod klippen og på den måde lider skibbrud.

John var forelsket i Lorelei. De havde kendt hinanden i fire måneder, og de havde stadig ikke været i seng med hinanden. John havde behaget hende på alle tænkelige måder, og hun havde ladet ham kramme sig, kysse, kæle og holde om hendes bryster uden på tøjet, men aldrig mere end det, - og han havde endnu ikke set hende nøgen.

"Snart," sagde hun gang efter gang, når han spurgte efter mere. Og "så snart jeg er parat", mens alt hvad John kunne tænke var "NU".

"Jeg vil godt have sex med dig, John, men jeg vil være sikker på at du virkelig elsker mig, og at det ikke kun drejer sig om sex."

John svor at han elskede hende.

"Vil du love mig at du heller ikke onanerer, mens jeg beslutter mig?"

"Naturligvis," lovede John, og han holdt sit løfte i endnu en måned, skønt det næsten var ubærligt for Lorelei var så tiltrækkende som aldrig før. De kysede og kælede, men aldrig mere end det.

John kunne snart ikke holde det ud mere og tænkte på at onanere eller finde en anden pige, da Lorelei ringede en eftermiddag som om hun vidste, at John var tæt på at miste tålmodigheden. John lå på sofaen, mens hans hånd hvilede på bukserne og uvilkårligt gned frem og tilbage.

"Hallo," sagde han i telefonen uden at flytte den anden hånd fra sine bukser.

"I aften," lød Loreleis stemme henåndende.

"Hu?" John fjernede hånden fra sine bukser med et ryk som om Lorelei kunne se ham gennem telefonen.

"I aften hvad?"

"Sex, dit fjols. Jeg vil have sex med dig. Kom over til mig klokken ni," sagde Lorelei med et pigeligt fnis.

"Mener du det alvorligt?"

"Ja for pokker. Har du ventet på mig som du lovede?"

"Selvfølgelig."

Helt så selvfølgelig havde det ikke været, men det kunne Lorelei ikke vide. Og nu var hun omsider parat.

"Elsker du mig, John?"

"Selvfølgelig."

"Så kom. Jeg er parat - altså efter en lille test."

"Test, hvad mener du?"

"Ikke noget alvorligt." Lorelei lagde røret på.

John ankom til tiden. Han var nervøs som sjældent før i sit liv. Døren gik op, og der stod Lorelei. Alle fem fod af hende. I henrivende kort kjole der afslørede hendes ben, som John dårligt kunne tage øjnene fra. Han tog sig sammen og så op på hendes ansigt. Hun smilede et strålende smil, og hendes blå øjne glimtede.

"Kom dog ind!" lo hun og trak John til sig. Han mærkede hendes faste bryster og dernæst hendes tunge der borede sig ind mellem hans læber. Det føltes som et elektrisk stød direkte til nosserne. De tumlede ind i stuen og faldt om på sofaen. Deres tunger kom i clinch, og Johns hænder gik på vandring under Loreleis bluse. Hun havde ingen BH på.

"Vent," gispede Lorelei, "testen."

"Hvad mener du? Du lovede."

"Elsker du mig virkelig uanset det med sex?"

"Naturligvis."

"Så kom med ud i køkkenet!"

Forbavset holdt John inde med aktiviteterne. Lorelei greb ham ved hånden og førte ham til lejlighedens lille køkken. Spisebordet var arrangeret med et tykt tæppe. John var overrasket.

Lorelei hviskede i hans øre, "tag dit tøj af!" John adlød så hurtigt han kunne trods en hvis generthed. Loreleis stemme var uimodståelig, og hvad end hun var ude på lod det til at føre i den rigtige retning. Hun fniste af hans generthed da John stod nøgen foran hende. Han følte det både uvant og inciterende, hans pik dirrede, dog stadig i nedadpegende position – sådan delvist.

"Hop op på bordet og sæt dig på knæ!"

Flere overraskelser. John adlød. Under bordtæppet havde Lorelei anbragt forhøjninger, som Johns knæ naturligt gled ud mod så han sad med spredte ben. Det var mærkeligt, men lod ikke til at spolere Johns chancer for en supersexet aften med Lorelei. Tværtimod.

"Dine hænder," hviskede Lorelei, og som var det en tryllekunst, sad et par manchetter om Johns håndled. Lorelei var oppe på bordet bag John og løftede hans bundne hænder. Et reb gled på plads og nu John sad på knæ med strakte hofter og hænderne trukket mod loftet. Læderremme dukkede frem fra bordets underside og lagde sig om hans knæ og ankler. Så var Lorelei igen på gulvet foran John.

"Uh," stammede John, " hvad gør du?"

Lorelei bevægede hofterne i et forførende sving. Ikke undseligt, men med en slags triumf i blikket.

"Elsker du mig virkelig?" Hendes stemme var som krydret honning.

John nikkede ivrigt.

"Og du vil have sex med mig?"

Mere nikken.

"Jeg vil strippe for dig, John!"

Den ellers så tilbageholdende Lorelei ville strippe for ham! Godt nok med ham selv i en usædvanlig position.

"Indtil jeg er nøgen!"

Johns smil begyndte at ligne et grin, han kunne dårligt tro på sit held. Situationen omfattede flere af hans fantasier, end han havde tal for.

"Du skal ikke smile for tidligt. Det er testen. Testen er at hvis du får erektion, så har du tabt!"

"Undskyld, hvad mener du? Hvis jeg får erektion når du stripper, så vil du ikke have sex med mig?"

"Mere end det. Du sagde du elskede mig, uanset om jeg vil have sex med dig. Bevis det! Hvis du får erektion, kastrerer jeg dig!"

"Hva'!?"

"Du hørte det godt."

"Okay, meget morsomt." John lo nervøst. "Hvad sker der rigtigt?"

Lorelei fremtog en kasse, satte den på gulvet og tog låget af. Kassen rummede et righoldigt sæt kirurgiske

instrumenter.

”Mindre kan gøre det, et rustent barberblad er såmænd nok, det afhænger af tiden, jeg lever i, men her er alt hvad der skal bruges til en nutidig kastration. Og tro mig, John, jeg ved hvad hvad jeg taler om. Du er ikke den første mand i mit liv! Hvis du ikke kan kontrollere din pik, skærer jeg nosserne af dig!”

Realiteterne begyndte at gå op for John, da han så Lorelei tage en skalpel og lade bladet løbe over sin finger. En tynd strime blod sprang frem. Lorelei satte fingrene til sine læber. Slikkede. Hendes øjne var ikke mere blå, men kulsorte. Som huller. Og John kunne ikke se bunden. Hendes læber var blege, blodet på dem dybrødt, næsten sort.

”Skal vi begynde?”

John svarede ikke. Han prøvede at fokusere på den opgave som ventede, mens vilde tanker ræsede gennem hans hoved. Efter fire måneders afholdenhed måtte han ikke få erektion når smukke Lorelei om lidt strippede for ham. Hvis det skete så ... Og hvad var der sket med Lorelei? Hun var ikke just en genert lille pige nu!

Lorelei åbnede stropperne i sin korte kjole og lod den falde ned om fødderne. Jesus! Tænkte John. Loreleis hud var lys, en utrolig kontrast til hendes

sorte hår og sorte øjne. Hendes bryster var, – John pressede øjnene sammen i desperation. Han ville ikke se på de bryster!

”Åbn øjnene, John.” Lorelei stemme var dyb og drillende. John klemte øjnene endnu mere sammen. Han mærkede Lorelei tæt ved sig.

”Åbn øjnene eller vi er færdige med det samme, så ryger både pikken og nosserne.”

John følte skalpellen trykke mod nosserne. Hårdt. Der var ingen usikkerhed i Loreleis hånd. Tøvende gjorde han som befalet og frygtede hvad han ville se. Lorelei trådte igen væk fra ham og snurrede rundt på stedet.

”Du gør det godt, John, ikke stiv endnu, men jeg tror alligevel jeg får dine nosser inden ret længe.”

John gylpede da Lorelei snoede sig ud af sine diminutive trusser og hævede armene, så brysterne strittede frem mod ham. To brune nippler dirrede, og han kunne ikke tage øjnene fra dem. Hans pik rørte uundgåeligt på sig skønt han kæmpede imod af al magt.

”Kærlighed er en sær ting, John,” hviskede Lorelei, ”du sagde du elskede mig. Bevis det. Bevis at det ikke kun er min sexede krop du vil have.”

Lorelei gik ned i knæ og lagde hovedet tilbage. Hendes slanke hals var som hos et dyr. Fin, stærk,

sårbar. Hun stønnede blidt og lod en finger glide ned mellem benene. Det rykkede i Johns pik.

”Uh,” Loreleis ansigtsudtryk ændredes til en blanding af lillepige fnis og liderlig heks, ”John er vist i vanskeligheder.”

Johns pik sprang op til halv erektion, og Lorelei sukkede. ”Du er som alle de andre, John.” Smilet var svagere nu, stemmen kølig. Loreleis perfekte yndigheder vred sig foran John med slangeagtige bevægelser; tilbød deres magi. John følte hvorledes han tabte kampen, og at hans pik sprang op til fuld, prangende størrelse.

”Det var godt så længe det varede, John, jeg var begyndt at tro, men ... sig farvel til dine nosser. Jeg vil nyde det mere end du kan forestille dig.”

Skalpellen var i hendes hånd, og Johns ansigtsudtryk skiftede til rædsel, da hun greb om hans nosser. Han krympede sig da han mærkede snittene, et på hver side af hans spændte pung. Hun så ham i øjnene med et udtryk som både var sørgmodigt som var hun langt borte. John vred sig i smerte da hun stak sine slanke fingre ind og løftede nossekuglerne ud. Hun lod dem hænge frit på hver side.

”Jeg gør det efter nutidens skik og brug,” sagde hun. John forstod ikke hvad hun mente. Fra kassen tog hun

sytråd og bandt hurtigt sædledere, blodårer og nerver. Det gjorde vanvittigt ondt på John, men til hans yderligere forfærdelse forblev pikken stiv og strittende.

”Du kan jo lide det, John. Du ønsker at jeg skal skære kuglerne af dig.”

”Nej, please, Lorelei, gør det ikke.”

”Lyv ikke, hemmeligt ønsker du at en kvinde skærer nosserne af dig. Du ved det måske ikke selv, men din pik siger noget andet.”

John stønnede dybt da skalpellen gennemskar forbindelserne til hans ene testikel.

”Du elsker det,” hånede hun.

”Nej, nej, please.”

Den anden testikel lå på Loreleis håndflade ved siden af sin kammerat.

”Neeeeej!”

Men det var for sent. Aldrig mere, tænkte han med rædsel.

”Du er kastreret John. Du elskede mig ikke nok, du genkendte mig ikke skønt du burde have gjort det, men du var alt for optaget af dig selv. End ikke mit navn genkendte du.”

Midt i ydmygelsen lyttede John til Lorelei. Hvad talte hun om?

”Der er et sagn om klippen Lorelei. Sagnet fortæller

at en ung pige som blev svigtet af sin elskede, kastede sig ud fra klippen. Siden har hendes ånd lokket de sejlene mod forlis og død. Hun synger så smukt at skibe styrer imod klippen og lider skibbrud.”

John kendte godt den historie.

”Men Lorelei, hvad har det ...” han glemte smerten et sekund.

”Det er ikke noget sagn, John. Jeg er Lorelei. Engang elskede jeg en ridder, men han svigtede mig lige som du gjorde.”

John besvimeede.

Da John vågnede var han alene. Alene med smerten efter sin tabte manddom. På en eller anden måde kom han hjem til sig selv, og på en eller anden måde klarede at finde frem til et hospital. Lægerne undersøgte ham, men kunne ikke finde nogen fysiske tegn på at han havde lidt overlast. Efter deres opfattelse var alt intakt, og John var i besiddelse af alt hvad en mand bør have mellem benene. De gav ham en henvisning til en psykiater.

Men John vidste at Lorelei havde skåret nosserne af ham. Han kunne ikke mere date andre kvinder. Han kunne godt få erektion, men kun når han tænkte på hvorledes Lorelei skar nosserne af ham. På den måde blev han kastret ikke kun den ene gang, men nat efter når han vred sig på sengen. Så stod Lorelei høj

og bleg i et hjørne af stuen. Nogen gange med tang i håret og vand dryppende fra sin kjole som ikke mere var sort, men hvid. Nat efter nat hviskede hun i hans øre, "du elsker mig ikke, John, jeg skærer nosserne af dig."

Nat efter nat blev han kastreret af den døde pige fra Rhinens mørke vand.